

Kristályszférák

FÖLDRAJZ

A szférákat a Nagyok a korok előtti korban, közvetlenül Satralisra érkezésük után alkották meg. Az ynevi tudomány kilenc szférát ismer; ezek a kezdetekkor a Nagyok valójának részei voltak, és a majdani holdak távolságában, egymásra épülő gömbhéjak burkaként védelmezték a bolygót.

A Kilencek ebben a periódusban saját templomuk boltozatának eleven pillérei voltak: testük magmában gyökeredző, szférákig nyúló oszloperdeje állandó átjárást biztosított az életközösség (vö. konfluencia) fizikai helyváltoztatásra képes tagjai számára a felszín és a burok között.

E kapcsolatnak az Egy érkezése vetett véget: a Kilencek hátrahagyták bolygómagban összefonódott gyökereiket, hogy a széthulló szférák magasában nézzenek szembe támadójukkal. Lényegük is odafent heverte ki a küzdelem megpróbáltatásait – a burok rétegei ekkor különültek el, és lendültek koronként változó, máig eltérő tempójú mozgásba. A hetedkorban jóformán szüretlenül eresztik át a fényt, máskor (mint a hatodkor éjidőkként ismert szakaszában) részben vagy egészben elzárják annak útját.

Hogy miből épülnek fel és milyen halmazállapotúak az egyes szférák, emberemlékezet óta akadémikus viták tárgyát képezi. A kontinens népei számos új vagy bizonytalan eredetű materiát véltek már a mennybolt anyagának. Megjegyzésre érdemes, hogy a hetedkori átlagember számára létezésük éppoly magától értetődő, mint a holdaké vagy a napé; a közfelfogás szerint arra rendeltettek, hogy a korok végezetéig oltalmazzák Ynevet és lakóit a külső hideg démonaitól.

Az új idők új istenei a szférák résein átférkőzve vertek tanyát Satralis anyagi síkján, vagyis kivétel nélkül azokon belül tanyáznak. A szférák az őket ért megpróbáltatások (meteorbecsapódások, belső feszültség okozta rianások) dacára mindmáig ellátják eredeti feladatukat: elrejtik a Nagyok menedékét a külső szemlélők elől.

2010.10.26.

Szerző: Gáspár András

Forrás: Ynev.hu

Szerkesztette: Magyar Gergely

